

« zurück blättern vor »

GAJER subst. m., ab 1782; ‘Öffnung oben auf dem Hochofen, durch die das zu schmelzende Material eingeworfen wird’ – ‘górnny otwór pieca hutniczego, przez który wrzucany jest materiał do wytapiania’: [hapax] 1782 Os.Rud. 94, L *Gdy rudę abo węgle w piec hutny sypać potrzeba, gichciarz wchodzi na gichtę, albo iak niektórzy zowią gajer; bo do pieca węgle i rudę z wierzchą sypią.* – SWIL (hut.), SW (stp. hut.). ◊ **Etym:** nhd. *Geier* subst. m., ‘begehbare Ebene oben auf dem Hochofen, von der aus Kohlen und Erz in den Ofen gestürzt werden’, GRI. ◊ **Konk:** ↑*gichta*, ↑*szychta*.

« zurück blättern vor »